

Aurinko pilkisti vaimeasti pilviharson takaa, kun nuoret koululaiset olivat matkalla kouluun. Radiosta kuulutettiin; ``Sarja murhaaja on karannut vankilasta alavuodella ja on nyt vapaalla jalalla. Kaikkien on pidettävä silmät auki ja katsoa tarkkaan kenen kanssa liikkuu. Murhaaja on liikkeellä yksin ja voi hyvinkin suunnitella tällä hetkellä jotakin murhaa. Kaikki havainnot murhaajasta on toimitettava mihin tahansa poliisille.`` Kaarsin auton koulun pihalle ja napsautin radion poikki. Kaivoin savukkeen repun pohjasta ja kävelin parhaan ystävä porukani luokse. ``Moi Aada.`` ``Moi Oona, moi Siiri.`` Koulun piha täyttyi oppilaista, jotka odottivat kesäloman alkua yhtä innoikkaina kuin mekin. Paitsi oli yksi ongelma. Kaikki muut tuntuivat lähtevän viettämään lomaan, paitsi me. Vitussa me jäätääisiin tänne kuolleeseen pikkukaupunkiin muhimaan koko kesäksi, jossa ei olisi mitään tekemistä. ``Mä keksin, pidetään meillä bileet, kun koulu loppuu.`` Oona katsoi minua savukkeen takaa ja puhalsi ilmaan. ``Ootä tosissasi?`` Nyökkäsin. ``Tietty. Kukaan ei jää tänne. Ei edes Kissa mummo.`` Kissa mummo oli kaupungin tunnetuin mummo, joka aina tuli höpsemään jokaiselle ihmisille kun näki tämän. Ikää sillä taisi olla jo seitsemänkymmentä kahdeksan vuotta ja huhujen mukaan hän lähtesi Helsingin asti. Siiri naurahti. ``Kuka muka tulee niihin bileisiin?`` ``Kutsutaan koko koulu. Koko hiton kaupunki.`` Tuuppasin tupakan maahan ja pureskelin vaaleanpunaista purkkaa suussani, joka maistui mansikalle. ``Koko koulu?`` ``Hei relatkaa nyt. Aiotteko te jäädä tänne koko helvetin kesäksi? Pidetään bileet, joita kukaan ei unohda.`` Joita kukaan ei koskaan unohda. ``Herätys, vielä ei ole alkanut kesäloma. Joten avatkaa äidinkielen kirjan sivu viisi sataa kuusi kymmentä kaksi.`` Luokan perällä kundit nauroivat ja tuuppivat toisiaan. Nojauduin tuolin nojalle ja napsuttelin kynällä pulpettia, johon oli piirretty kirkkovene ja äidinkielen opettajan nimi perään sydämen kanssa. Naurahdin. ``Aada, lue sinä ensimmäinen runo.`` Purkkani meinasi mennä väärän kurkkuun. ``Ei huvita.`` ``Nyt ei ole kyse huvittamisesta. Joko luet, tai menet luokan ulkopuolelle odottamaan.`` Kundit nauroivat taas ja näytin keskisormea heille. Aloitin vastahakoisesti lukemaan runoa kirjasta: ``Meille sinä olet ainutlaatuinen, kuolevainen. Et ole mitään ilman tekemistäsi vihaasi tai raivoasi. Kun uskaltaa katsoa maailmaa, voi tuntea kipua ja rakkautta tai surua. Kaikki, jotka teet jää maailmaan arkistojen taakse odottamaan seuraajaa.`` ``Ruotsin maikka oli tänään pimahtanut ihan kunnolla päästään kun päätti järjestää pistarit.`` ``Voi ei Siiri. Paljonko sait oikein vain saitko yhtään?`` Siiri näytti kieltä. ``Arvaa kaks kertaa.`` ``Hei mä keksin tunnilla ihan sika hyvän idiksen.`` Oona pysähtyi huohottaen pidellen kirjoja. ``Järjestetään koulun päättäjäs bileet. Roudataan sinne ihan sikana kaikkee musaa ja juotavaa ja mennään saunaan ja pidetään huippu kivaa. Mä tiedän, et siitä tulis ihan huippuu!`` Siiri ja Aada hymyili. ``Jees, toi on makeeta. Mitä me sitten täällä koulussa muhitaan? Lähetään järkkää bileitä.``